

Številka: Up-632/16-33

Datum: 4. 4. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. B., C., ki ga zastopa Dean Gončin, odvetnik iz Ljubljane, na seji 4. aprila 2019

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 30468/2014 z dne 19. 5. 2016 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. III Kp 30468/2014 z dne 7. 10. 2015 in s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014 z dne 24. 12. 2014 se v delu, v katerem je bilo odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik je bil s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani obsojen zaradi izvršitve dveh dokončanih kaznivih dejanj spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju KZ-1), kaznivega dejanja posilstva po prvem odstavku 170. člena KZ-1, poskusa kaznivega dejanja spolnega nasilja po prvem odstavku 171. člena KZ-1, štirih kaznivih dejanj ropa po prvem odstavku 206. člena KZ-1, kaznivega dejanja grožnje po prvem in drugem odstavku 135. člena KZ-1 ter kaznivega dejanja nasilništva po drugem v zvezi s prvim odstavkom 296. člena KZ-1. Izrečena sta mu bila enotna kazen 19 let zapora in odvzem predmetov, naloženo pa mu je bilo tudi plačilo premoženjskoprnega zahtevka trem oškodovankam. Višje sodišče v Ljubljani je pritožbi pritožnika in njegovih zagovornikov zavrnilo kot neutemeljeni, Vrhovno sodišče pa je zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti pritožnikovega zagovornika.

2. Glede odločitve o premoženjskopravnem zahtevku pritožnik zatrjuje, da je sodišče premoženjskopravne zahtevke odmerilo arbitrarno in "preko palca", ne da bi upoštevalo pravila za določitev nepremoženjske škode obligacijskega prava in 100. člen Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13,

87/14 in 66/17 – v nadaljevanju ZKP). S tem naj bi mu bila kršena pravica iz 22. člena Ustave.

3. Ustavno sodišče je s sklepom senata št. Up-632/16 z dne 24. 9. 2018 ustavno pritožbo v obsegu, navedenem v izreku tega sklepa, sprejelo v obravnavo. V preostalem ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) je o sprejemu ustavne pritožbe obvestilo Vrhovno sodišče. Skladno z drugim odstavkom istega člena ZUstS je ustavno pritožbo poslalo v odgovor oškodovankam, o katerih premoženjskopравnih zahtevkih je bilo odločeno z izpodbijanimi sodbami. Oškodovanke na ustavno pritožbo niso odgovorile.

4. Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi vpogledalo v spis Okrožnega sodišča v Ljubljani št. IV K 30468/2014.

5. V skladu s prvim odstavkom 51. člena ZUstS morajo biti pred vložitvijo ustavne pritožbe izčrpana vsa pravna sredstva. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo pogoj izčrpanosti pravnih sredstev za vložitev ustavne pritožbe med drugim pomeni, da mora pritožnik pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini (materialna izčrpanost).¹ Senat Ustavnega sodišča je ustavno pritožbo sicer sprejel v obravnavo, vendar ta odločitev ne zavezuje Ustavnega sodišča, da ne bi pazilo na izpolnjenost procesnih predpostavk pri vsebinskem odločanju.

6. Pritožnikove pavšalne in nekonkretizirane navedbe v ustavni pritožbi glede odločitve o premoženjskopравnih zahtevkih bi bilo po vsebini sicer mogoče presojati z vidika pravice do obrazložene sodne odločbe iz 22. člena Ustave. Iz izpodbijanih sodb in priloženih pravnih sredstev je razvidno, da je pritožnik očitek neobrazloženosti odločitve o premoženjskopравnih zahtevkih uveljavljal v pritožbi. V zahtevi za varstvo zakonitosti pa je v zvezi s tem zgolj navajal, da je bila odškodnina odmerjena "preko palca". Vlagatelj pravnega sredstva, v obravnavanem primeru zahteve za varstvo zakonitosti, je dolžan ob vložitvi pravnega sredstva jasno in konkretno navesti razlog za izpodbijanje sodne odločbe in obrazložitev tega razloga. Vrhovno sodišče se pri odločanju o zahtevi za varstvo zakonitosti omeji samo na preizkus tistih kršitev zakona, na katere se sklicuje vložnik v svoji zahtevi (prvi odstavek 424. člena ZKP). Iz zahteve za varstvo zakonitosti, ki jo je pritožnik priložil ustavni pritožbi, izhaja, da je pritožnik očitek uveljavljal pavšalno in nekonkretizirano. Zato se Vrhovno sodišče do očitka, da je bila odškodnina odmerjena "preko palca", v svoji sodbi ni opredelilo, pritožnik pa v ustavni pritožbi ne zatrjuje kršitve pravice iz 22. člena Ustave zaradi neopredelitve Vrhovnega sodišča do njegovih očitkov v zahtevi za varstvo zakonitosti. Svoje očitke uperja zgolj zoper stališče Okrožnega sodišča. Iz navedenega izhaja, da pritožnik ni materialno izčrpal pravnih sredstev. Zato te

¹ Glej na primer sklepe Ustavnega sodišča št. Up-565/05 z dne 25. 10. 2006, št. U-I-255/08, Up-2641/08 z dne 20. 11. 2008, št. Up-1131/12 z dne 30. 9. 2013, št. Up-1201/12 z dne 10. 9. 2013, št. Up-132/13 z dne 30. 9. 2013, št. Up-441/13 z dne 10. 9. 2013, št. Up-374/17 z dne 6. 7. 2017 in št. Up-645/17 z dne 7. 2. 2018.

kršitve ne more uveljavljati v postopku z ustavno pritožbo. Tako je Ustavno sodišče ustavno pritožbo v obsegu, navedenem v izreku tega sklepa, zavrglo.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi pete alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in dr. Katja Šugman Stubbs. Sodnik Marko Šorli je bil pri odločanju o tej zadevi izločen. Ustavno sodišče je sklep sprejelo soglasno.

dr. Rajko Knez
Predsednik